

Studying of oil and protein in native *Salicornioideae* sub-family in Iran according to produce Industrial and food products.

(**Mohammadi, ali**^۱; **heidarian, zohre**^۲, habibzade alireza^۳, polkhani roya^۴, raeisi shiva^۵, baratshoostari ali^۶, mohammad baratshoostari^{۷*}

- ۱- Msc-plant Biotechnology. Biotechnology Research Center-Institute for Science and New Technologies.
- ۲- Agronomy department, Plant Biotiechnology, Faculty of Agriculture, University of Shiraz. PhD., Assistant Prof of Dept. Of Crop Production and Plant Breeding.
- ۳- Msc-plant Biotechnology. Biotechnology Research Center-Institute for Science and New Technologies.
- ۴- Msc-weed science . University of Shiraz
- ۵- Msc genetics. University of shahrekord.
- ۶- Microbiology Research Center, Islamic Azad University, Shahrekord

۷-Msc - plant breeding. Biotechnology Research Center-Institute for Science and New Technologies

e-mail: behzadshostary@gmail.com

Abstract

Plants in *Amaranthaceae* family are significant in different aspects such as industrial, food, medicinal and fodder. Some countries try to establishment of experimental farms in order to grow this plant and remarkable success have gained in the field of industrial and edible oil seeds and other products. This family is salinity resistance. In this study, according to diversity and the high distribution of this family in Iran plant flora try to evaluate amount of oil and protein in different genus at the national level. In this study, the amount of oil was obtained by Suklse method and amount of protein by Kjldal and Bradford method. Collected samples contain *Salicornioideae* sub-family and different genus from this family. Totally, there are ۲۰ samples. Results come from protein dendrogram showed that Azerbaijan samples in terms of protein have the high similarity with European samples but, finally genus *H. Strobiaceum* had the highest amount of proten, and collected genus *S. Iranica* from Sharafkhany region of Azerbaijan and Persian Maharlou had the highest amount of oil and protein.

Key words: *Amaranthaceae*family, amount of oil and amount of protein, *Salicornioideae* sub-family.

بررسی میزان چربی و پروتئین برخی از مهمترین زیرخانواده های *Salicornioideae* بومی ایران به منظور تولید فرآورده های صنعتی و خوراکی

- علی محمدی^۱، زهره حیدریان^۲، علیرضا حبیب زاده^۳، رویا پلخانی^۴، شیوا رئیسی^۵، علی برات شوشتری^۶، محمد برات شوشتری^{۷*}،
- ۱- کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی گیاهی دانشگاه شیراز، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی-پژوهشکده علوم و فناوری نوین.
 - ۲- استادیار پژوهشکده بیوتکنولوژی، شیراز دانشکده کشاورزی
 - ۳- کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی گیاهی دانشگاه تهران، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی-پژوهشکده علوم و فناوری نوین.
 - ۴- کارشناسی ارشد علف های هرز دانشگاه شیراز
 - ۵- کارشناسی ارشد ژنتیک دانشگاه شهرکرد.
 - ۶- کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی گیاهی شهرکرد، مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی-پژوهشکده علوم و فناوری نوین.
 - ۷- کارشناس میکروبیولوژی دانشگاه شهرکرد.

پست الکترونیک: behzadshoshtary@gmail.com تلفن تماس: ۰۹۱۲۳۱۴۶۹۷۰

چکیده

گیاهان موجود در خانواده *Amaranthaceae* از جنبه های مختلف خوراکی، دارویی، علوفه ای و صنعتی حائز اهمیت می باشند. در برخی از کشورها اقدام به احداث مزارع آزمایشی برای کاشت این گیاه نموده اند و موفقیت های شایان ذکری در زمینه های دانه های روغنی برای مصارف صنعتی و خوراکی و سایر فرآورده ها به دست آورده اند. این خانواده مقاوم به شوری هستند و آبیاری با آب شور برای آن ها مشکلاتی را در بر نخواهد داشت. در این مطالعه با توجه به تنوع و پراکنش بالای این خانواده در فلور گیاهی ایران اقدام به بررسی میزان روغن و پروتئین جنس های مختلف جمع آوری شده در سطح کشور شده است. در این تحقیق میزان چربی نمونه ها با استفاده از روش موکلسله، میزان پروتئین با روش کجلدال و برادفورد به دست آمد. نمونه های جمع آوری شده شامل زیرخانواده *Salicornioideae* و جنس های متفاوت از این زیرخانواده بودند که در مجموع شامل ۲۰ نمونه می باشند. نتایج حاصله از دندوگرام پروتئینی نشان می دهد که نمونه های آذربایجان از نظر میزان پروتئین شباهت زیادی با نمونه های اروپایی دارد ولی در نهایت از نظر میزان پروتئین جنس *H. Strobiaceum* نسبت به بقیه نمونه ها دارای بالاترین میزان پروتئین و جنس *S. Iranica* جمع آوری شده از منطقه شرفخانی آذربایجان و مهارلوی فارس بیشترین میزان چربی و پروتئین را داشتند.

کلمات کلیدی: خانواده *Amaranthaceae*، زیرخانواده *Salicornioideae*، میزان چربی، میزان پروتئین.

مقدمه:

مساحت زیادی از زمینهای کشور ایران شور و نیمه شور است که از نظر کشاورزی یا کاملاً غیر قابل استفاده بوده و یا بهره وری نسبتاً کمی دارند. با توجه به رشد بالای جمعیت کشور، افزایش ۲/۵ میلیون نفری در هر سال، نیاز به افزایش بهره وری از زمین های موجود که حاصلخیز بوده ولی به علت شوری کم ثمر هستند، کاملاً احساس میشود (ابطحی ۱۳۷۱). بهترین راه برای رسیدن به این هدف استفاده از گیاهانی مقاوم به شوری است که از لحاظ اقتصادی نیز توجیه پذیر بوده و قابلیت جایگزینی سایر محصولات کشاورزی را از لحاظ میزان تولید محصول و کاربری داشته باشند (ابطحی ۱۳۷۱ و Glenn et al., ۱۹۹۱, ۱۹۹۸). به عنوان مثال استان فارس در مجموع ۳ میلیون و ۲۰۰ هزار هکتار زمین کشاورزی داشته که در پی خشکسالی و کاهش بارندگی ها، اکنون بسیاری از دشت های حاصلخیز آن، خشک و بی محصول شده و فقط یک میلیون هکتار آن قابل کشت است. خشکسالی و در پی آن برداشت های بی رویه از آب سفره های زیرزمینی و حفر چاه های غیرمجاز در فارس منجر به افت ۸۵ درصدی ذخائر آب های زیرزمینی و در نتیجه پیشروی آب های شور شده که بر اثر آن هر روز بخشی از اراضی مستعد کشاورزی این استان از زیرکشت خارج شده و یا تولید محصول در این اراضی به کمتر از نصف در واحد سطح کاهش می یابد (حیدریان و همکاران، ۱۳۸۰). گیاهان نمک دوستی که هم قادر به استفاده از منابع آب غیر شیرین بوده و هم از لحاظ اقتصادی بتوانند جایگزین محصولات کشاورزی که تنها با آب شیرین قابل آبیاری هستند گردند می تواند راهکاری بر این مشکل روز افزون کشور باشد. گیاهان شور پسند علاوه بر مصارف خوراکی قابلیت استفاده در زمینه تعلیف دام را نیز با توجه به کمبود زمینهای مرتعی مناسب دارند. طراحی و فضا سازی چشم اندازی سبز در قسمتهای ساحلی دریاچه های شور و دریاها به کمک این گروه از گیاهان، علاوه بر جلوگیری از فرسایش خاک و تاثیر بر طراوت هوای آن مناطق، می تواند گسترش صنعت توریسم را به همراه داشته باشد

یکی از گیاهان شور پسند (هالوفیت) که محققین را در جهت تامین اهداف بالا قادر می سازد گیاه سالیکورنیا می باشد. گونه بیگلوئی این گیاه با تولید دانه هایی حاوی ۴۰ درصد روغن و ۴۵ درصد پروتئین (Chinnusamy et al., ۲۰۰۵؛ Freas and Murphy, ۱۹۹۱) و قابلیت تحمل شوری بالا (M/M^{۲۶۰۰} Glenn et al., ۱۹۹۱, Ayala ۱۹۹۶)، می تواند به عنوان گیاهی صنعتی در مناطق شور و سواحل دریا و دریاچه ها مورد استفاده قرار گیرد. از آنجا که میزان روغنی و پروتئینی گیاه بر اساس گونه و مناطق متفاوت رویشی تغییر می کند، بررسی دقیق خصوصیات هر گونه و میزان روغن و پروتئین در گونه های مختلف از اقلیم های متفاوت به منظور یافتن گونه مناسب لازم به نظر می رسد (Jeffries et al., ۱۹۸۱, Devinnan ۱۹۹۹). رویشگاههای این گیاه در ایران شامل استانهای فارس، سمنان، گرگان، خوزستان، بوشهر، هرمزگان، یزد، آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، اصفهان، قم و تهران می باشد (حیدریان و همکاران ۱۳۸۰, Akani et al., ۲۰۰۸). در این تحقیق هدف بر تعیین میزان پروتئین و چربی گونه های جمع آوری شده و بررسی انواع پروتئینی داخل گونه ای با استفاده از روش SDS Page می باشد.

مواد و روش ها:

تهیه نمونه گیاهی: نمونه های گیاهی از سر تا سر ایران طبق پراکنش نشان داده شده در شکل ۱ جمع آوری شد.

الکتروفورز پروتئین:

پروتئین ها از نظر حساسیت به قدرت یونی، یونهای خاص و کوفاکتورهای مورد نیاز، رفتار بسیار متفاوتی نشان می دهند. بنابراین انتخاب بافر

برای الکتروفورز پروتئین ها و جداسازی آنها از اهمیت بالایی برخوردار می باشد. جداسازی پروتئین های محلول و غیر محلول با استفاده از SDS-PAGE صورت گرفت. در روش الکتروفورز روی ژلهای صفحه ای پلی آکریل آمید به روش لایملی (Laemmli, ۱۹۷۰) که توسط گاربارینو و همکاران (Garbarino *et al.*, ۱۹۸۸) اصلاح شده است استفاده شد.

استخراج پروتئین

از بافر استخراج با ترکیبات زیر استفاده گردید
 Tris-HCL ۲۵ mM با PH=۷/۵ ، KCL ۱۵۰ mM ، ۲۰٪ گلیسرول (V/V) ، DTT ۱ mM
 پروتئین بافت برگ با محلول بافر استخراج (Hjelmeland, ۱۹۹۰) (۱:۲)، استخراج شد. پس از آن عصاره ها به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۴۰۰۰ دور در دقیقه (rpm) در دمای ۴ درجه سانتی گراد سانتریفیوژ گردیده و سپس محلول بالایی^۱ به عنوان پروتئین محلول جدا شد. پروتئین غیرمحلول از رسوب زیرین به روش ناتو و همکاران (Nato *et al.*, ۱۹۹۵) جدا گردید. پس از آن رسوب ایجاد شده با بافر استخراج و تریتون یک درصد مخلوط و هم زده شد و یک شب به همان شکل در یخچال نگهداری گردید. پس از آن سانتریفیوژ شده، و محلول شفاف بالایی به عنوان پروتئین غیر محلول جدا گردید. پروتئین های محلول و غیر محلول در فریزر با دمای ۲۰-درجه سانتی گراد نگهداری شدند. بخشی از این محلول ها جهت سنجش غلظت پروتئین مورد استفاده قرار گرفت. سنجش غلظت پروتئین:

برای سنجش غلظت پروتئین از دو روش برادفورد^۲ و کجدال استفاده شد (Bradford, ۱۹۷۶). جهت رسم منحنی استاندارد از سرم البومین گاوی استفاده گردید. برای رسم منحنی کالیبراسیون، سایر محلول های استاندارد را به طور مشابهی رنگی کرده و جذب آنها در ۵۹۵ nm خوانده شد. تهیه ژل پلی آکریل آمید:

دو نوع ژل زیرین^۳ و بالایی^۴ مورد استفاده قرار گرفت. برای تهیه این دو ژل لازم است محلول پایه آکریل آمید، بافر ژل زیرین و رویی تهیه گردد (عبدیاهی و همکاران ۱۳۷۷). مقدار ۳۰ میکروگرم پروتئین از هر نمونه محاسبه و در داخل چاهک ها قرار گرفت. انجام الکتروفورز:

بافر الکتروود با ترکیب گلیسین ۱۴۴ گرم، تریس ۳ / ۳۰ و سدیم دو دسیل سولفات (SDS) ۱۰ گرم تهیه شد. ولتاژ ثابت برابر با ۱۵۰ ولت برای ژل بالایی و ۲۰۰ ولت برای ژل زیرین یا جریان ثابت برابر ۳۰ میلی آمپر به ازاء هر ژل اعمال شد. رنگ آمیزی پروتئین ها:

محلول رنگ آمیزی ژل: کوماسی بلو بریلیانت R۲۵۰ ۰/۲۵ گرم، متانول خالص ۱۲۵ میلی لیتر، استیک اسید گلاسیال ۲۵ میلی لیتر، آب مقطر ۱۰۰ میلی لیتر برای ساخت بافر استفاده شد.

رنگ زدایی با ترکیب هم حجم متانول و اسید استیک خالص و آب مقطر انجام شد. رنگ زدایی مدت ۴۸ ساعت در دمای اتاق صورت گرفت. پس از آن ژل ها در داخل آب مقطر نگهداری و سپس از آنها عکسبرداری شد. پس از آن به طریقه دانسیتومتريک آنالیز انجام شد.

نتایج و بحث

^۱ Supernatant

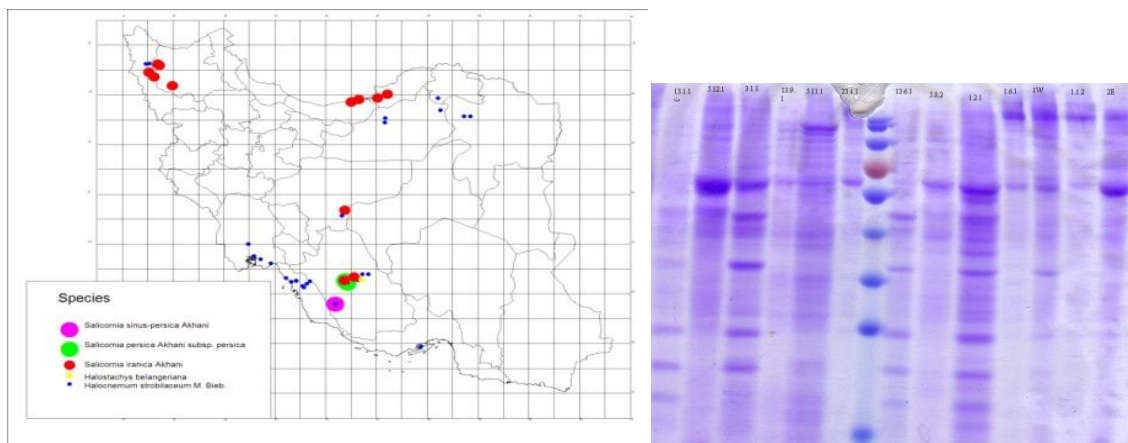
^۲ Brad-Ford

^۳ Separating Gel

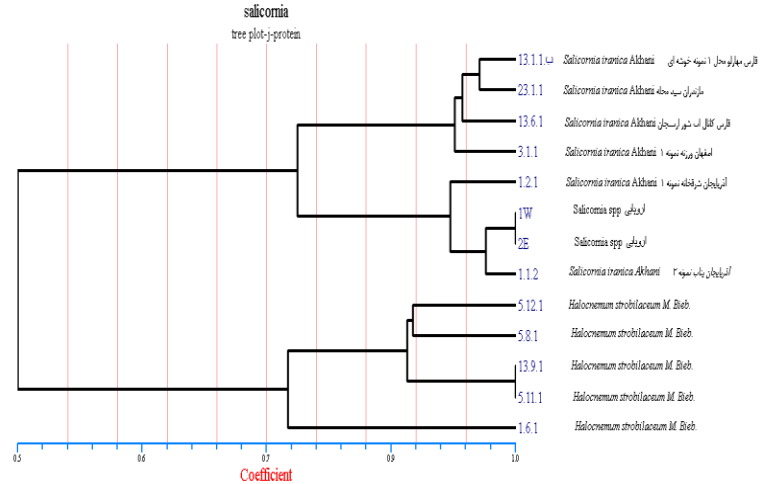
^۴ Stacking Gel

در تشخیص گونه گیاه وجود بذر ضروری بود، نمونه ها در مرحله گلدهی، که بسته به طول و عرض جغرافیایی محل جمع آوری بین اواسط مهر تا اواسط آذر متفاوت بود، جمع آوری گردید. بر اساس طول و عرض جغرافیایی مناطق بازدید شده، شروع فصل جمع آوری در مناطق جنوبی کشور از اواخر مهرماه و ابتدای آبان ماه مناسب تشخیص داده شد. علاوه بر نمونه های تر، نمونه هرباریومی و نمونه خاک محل رویش گیاه نیز به منظور مطالعات تکمیلی نمونه برداری شد.

۹-۴- الگوی الکتروفورز پروتئین دانه:
از بذر نمونه ها استخراج پروتئین انجام ، و سپس پروتئین های دینیچر شده بر روی ژل اس دی اس پیج بارگذاری شد و با ولتاژ ۳۰ میلی ولت در مدت ۸ ساعت ران گردید. بعد از رنگ آمیزی، ژل ها اسکن شدند شکل (۱). وجود باند با عدد یک و عدم وجود باندها به صورت صفر در نرم افزار اکسل وارد شد. سپس در برنامه ۲,۰۲ NTSYSpC مورد تجزیه و آنالیز قرار گرفت. و دندروگرام (شکل ۲) رسم شد. در بررسی تنوع پروتئین های دانه، نمونه های فارس و اصفهان و نمونه های آذربایجان و اروپایی در میزان پروتئین تشابهات زیادیشان دادند. در این دندروگرام ۵,۱۲,۱، ۵,۸,۱، ۱۳,۹,۱، ۵,۱۱,۱ و ۱,۶,۱ از همدیگر جدا گشتند و به نظر می رسد از گونه ی ایرانیکا فاصله گرفته اند. در آنالیز DNA نیز نتایج مشابهی مشاهده گردید. در آزمایش مشابهی که توسط یاپراک و همکاران انجام شد و از نمونه های *S. europaea*, *S. prostrata*, *S. fragilis*, *Halocnemum strobilaceum* استخراج پروتئین صورت گرفت و بر روی ژل الکتروفورز SDS-PAGE بارگذاری شد و سپس با نرم افزار ۲,۰۲ NTSYSpC مورد تجزیه و آنالیز قرار گرفت (Yaprak et al., ۲۰۰۷. Papini et al., ۲۰۰۴). این نتایج استفاده از تفاوت پروتئینی را برای بررسی تشابهات قابل قبول می داند.

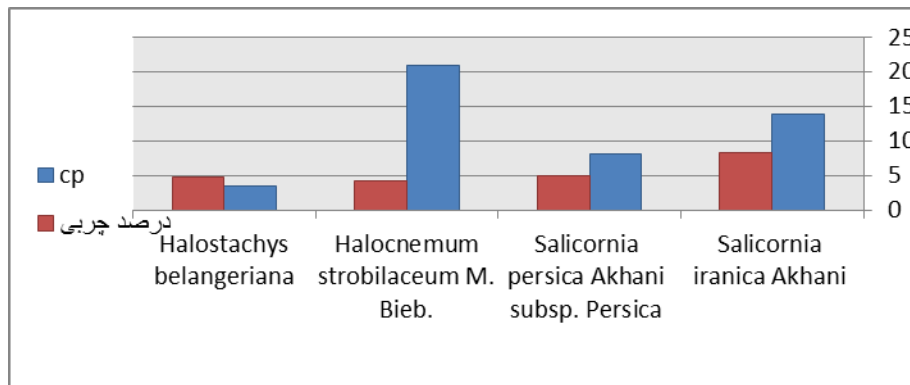

شکل ۱: سمت چپ پراکنش نمونه های جمع آوری شده و سمت راست الگوی الکتروفورزی SDS-PAGE پروتئین استخراج شده از نمونه ها.

شکل ۲: دندروگرام تجزیه خوشه‌ای پروتئین به روش UPGMA با استفاده از ضریب تشابه جاگارد.

استحصال و اندازه‌گیری میزان چربی
 میزان چربی نمونه‌ها با استفاده از روش سوکسله و میزان پروتئین با
 دو روش کجدال و برادفرد اندازه‌گیری شد.
 مقایسه بین روش کجدال و برادفرد مشخص کرد که روش کجدال روش مناسب
 تری برای اندازه‌گیری پروتئین در دانه‌های سالیکورنیا می‌باشد.
 مقایسه‌ی میزان درصد چربی و پروتئین بین جنس‌های *S. iranica*, *S. persica*
subsp. persica, *Halocnemum strobilaceum* M. Bieb, *Halostachys belangeriana*
 میزان پروتئین هالکنوم بیشتر از سایر جنس‌ها می‌باشد ولی مجموع
 چربی و پروتئین در گونه *S. iranica* از سایرین بیشتر است (شکل ۳).
 نتایج حاصله از دندوگرام‌های پروتئینی نشان می‌دهد که نمونه‌های
 پروتئینی آذربایجان شباهت زیادی با نمونه‌های اروپایی دارد، و بین
 نمونه‌های اصفهان و شیراز نیز شباهت زیادی وجود دارد.
 در بررسی مقادیر اندازه‌گیری شده‌ی چربی و پروتئین نمونه‌های
 سالیکورنیا، نتایج نشان داد که نمونه‌های جمع‌آوری شده از منطقه
 ی شرفخانی آذربایجان و نمونه‌ی تکی مهارلو، بیشترین میزان چربی و
 پروتئین را داشتند (داده‌ها نمایش داده نشده).
 شکل ۳: درصد میانگین چربی و پروتئین استخراج شده

منابع:

- ابطحی، ع. (۱۳۷۲). حداقل تحمل به شوری در گیاهان، نشریه فنی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. شماره ۱۶.
- حیدریان، ز. (۱۳۸۰). جمع آوری و تعیین تنوع ژنتیکی گیاه سالیکورنیا بر اساس مارکر مولکولی رپید. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم، گروه زیست شناسی، دانشگاه شیراز
- Akhani, H. (۲۰۰۸). Taxonomic revision of the genus *salicornia* l. (chenopodiaceae) in central and southern iran. *Pakistanian. Journal of Botany*. ۴۰: ۱۶۳۵-۱۶۵۵.
- Ayala C F.(۱۹۹۵). Physiology of Salt Toleranse in *Salicorniabiglovii* Torr, doctoral Thesis
- Bradford, M. M. (۱۹۷۶). A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Annual Biochemistry*. ۷۲: ۲۴۷-۲۵۴.
- Chinnusamy, V., Jagendorf, A. and Zhu, J. (۲۰۰۵). Understanding and Improving Salt Tolerance in Plants. *Crop Science*. ۴۵: ۴۳۷-۴۴۸.
- Devinnan.P(۱۹۹۹). The futher of the ballona wetlands:Reponses of *salicornia virginica* to elevated atmospheric CO₂ concentrations. *Sccur confrence* ۱۱/۲۰/۹۹#۱.

- Freas, K. E. and Murphy, D. D. (۱۹۹۱). The endangered Bakersfield saltbush. *Fermonita*. ۱۹: ۱۵-۱۸.
- Garbarino, j. and Dupont, F. M. (۱۹۸۸). NaCl induces a Na⁺/H⁺ antiport in tonoplast vesicles from barley roots. *Plant Physiology*. ۸۶: ۲۳۱-۲۳۶.
- Glenn, E. P., Brown, J. J. and Oleary, J. (۱۹۹۸). Irrigating crops with sea water. *Scientific Aamerican*. ۲۷۹: ۷۶-۸۱.
- Glenn E P , Oleary G W, Watson M C, Thompson T L, Kuchl R D. (۱۹۹۱). *Salicornia bigelovii* Torr.:an oil seed halophyte for sea water irrigation. *Scienc Aamericane*. ۲۵۱: ۱۰۶۵-۱۰۶۷.
- Hjelmeland, L. M. (۱۹۹۰). Solubilization of native membrane proteins in: M. P. Deutscher (ed.). *Methods in Enzymology*. ۱۸۲: ۲۵۳-۲۸۲.
- Jefferies R L, Davy A J, Rudmik T. ۱۹۸۱. Population biology of the salt marsh annual *Salicornia erupeae* agg, *Journal of ecology*. ۶۹:۱۷-۲۱.
- Jeffries, R. L., Davy, A. J. and Rudmik, T. (۱۹۷۹). The growth strategies of coastal halophytes. *Ecological processes in coastsl environments*. ۳۸: ۲۴۳-۲۶۸.
- Laemmili, U. K. (۱۹۷۰). Cleavage of structural proteins during the assembly of the head of bacteriophage T ϕ . *Nature*. ۲۲۷: ۶۸۰-۶۸۵.
- Nato, A., Mirshahi, A. And Cabalcante, J. M. (۱۹۹۵). Are Arestin-like protins involve in plant signal trasdaction pathway?. *Plant Molecular Cell Biology*. ۵۱۹-۵۲۴.
- Papini, A., Trippanera, G. B., Maggiini, F., Filigheddn, R. and Biondi, E. (۲۰۰۴). New insights in *Salicornia* L. and genera (Chenopodiaceae) inferred form DNA sequence data. *Plant Biosystematics*. ۱۳۸: ۲۱۵-۲۲۳.
- Yaprak, A. E. and Yardakulol, E. (۲۰۰۷). Seed Protein Variation of *Salicornia* L. Allied Taxa in Turkey. *Pakistanian Journal Biological Science*. ۱۰: ۱۹۳۰- ۱۹۳۳.

